

36 yıl sonra Lopez'in kalçalarından medet ummak

DENİZ ZEYREK

Dış Haberler / 20/07/2010

Bu başlığı atma konusunda çok tereddüt ettim. Yazıyı yazarken başta editörüm Ceyda Karan olmak üzere bütün kadın arkadaşlarımın 'Seviyeli yazılar bekliyoruz, bu erkek bakış açısı seni de mi esir aldı' türü eleştirilerini duyar gibi oldum.

Bu başlığı atma konusunda çok tereddüt ettim. Yazıyı yazarken başta editörüm Ceyda Karan olmak üzere bütün kadın arkadaşlarımın 'Seviyeli yazılar bekliyoruz, bu erkek bakış açısı seni de mi esir aldı' türü eleştirilerini duyar gibi oldum. Ancak, 20 Temmuz 1974'teki Kıbrıs hareketından 36 yıl sonra, bugün 'Barış ve Özgürlük Bayramı' kutlamalarının yapılacağı vahim siyasi ortamı anlatmanın daha iyi bir yolunu bulamadım.

Kaçırmış olanlar için Lopez konusunu anımsatayım önce: KKTC'de bir girişimci, yeni açacağı otelin reklamını yapabilmek için ünlü şarkıcı Jenifer Lopez'i davet etmişti. KKTC'li yatırımcı Lopez için Kral dairesinin terasına deniz manzaralı jakuzi kurdurtmuş, soğutulmuş havlular vaat etmişti. Sonra Kıbrıslı Rumlar ve ABD'deki Rum lobisi devreye girdi ve Lopez 'Türkler insan hakları ihlalleri yapıyor' gerekçesiyle KKTC programını iptal etti. Lopez'in bu 'incitici' geri adımının ardından, kullandığım başlığa da esin kaynağı olan en çarpıcı tepki AK Parti'nin kadın vekillerinden Grup Başkanvekili Halide İncekara'dan geldi: "Kalçalar değil beyinler çağrılısın."

Harekatın 36. yılında Türk tarafı ve KKTC'nin en çok ihtiyaç duyduğu şeyin, Lopez'in getireceği 'meşruiyetten' çok, 'yaratıcı fikirlerin' müzakere sürecine yapacağı katkılar olduğu açık. Şöyle ki; Rumlar tarafından reddedilen Annan Planı ile çözüme en çok yaklaşılan 2004'ten bugüne dek geçen 6 buçuk yılda, müzakereler Türk tarafı açısından hiç de iç açıcı seyretmedi. Koltuğunu Derviş Eroğlu'na kaptıran Mehmet Ali Talat ile muadili Dimitris Hristofyas'ın belirlediği 6 ana başlıktan hiçbirinde somut gelişme sağlanamadı. Rumlar, 'toprak ve harita' ile 'Türkiye'den giden göçmenler' konularını birlikte halletmede diretince ortaya çıkan tıkanıklık, Eroğlu'nun gelir gelmez ortaya koyduğu "Mülkiyet başlığı konuşulmadan diğer başlıklar müzakere edilemez" şartı nedeniyle daha da kronikleşti.

Şimdilerde Kıbrıs Rum Kesimi, Türkiye, Yunanistan gibi garantör ülkelerle birlikte kendilerinin temsil edeceği 'Kıbrıs Cumhuriyeti'nin katılacağı bir uluslararası konferans yapılmasını isteyerek, 'çözüm yanlısı' olduğu izlenimi yaratmaya çalışıyor. Ancak, Kıbrıs Türklerinin bir 'koloni' gibi yer alması öngörülen bir konferansın sadece Lefkoşa değil, Ankara'da da kabul görmediğini de tahmin

edebilirsiniz. Diğer taraftan ‘masadan kaçan taraf biz olmayacağız’ diyen Türk tarafı, sürecin asıl sahibi olarak gördüğü Birleşmiş Milletler’e ve ABD’ye şimdilik ‘sır gibi’ sakladığı bazı öneriler sundu. Diplomatlar bu önerilerin Bakan Ahmet Davutoğlu tarafından dile getirilen ‘KKTC’ye ambargonun kaldırılması, buna karşılık Rum gemilerine limanların açılması’ önerisinden farklı olduğunu söylüyor, ama işe yarayacağından emin değiller.

Evet, 36 yıl önce Türkiye’nin büyük fedakârlıklarla gerçekleştirdiği, şehitler verdiği harekatta kazanılan askeri başarı, 2010 yılı itibariyle siyaset, ekonomi ve diplomasi masasında pek sergilenemiyor. 2004’te adanın birleşmesi için ‘Evet’ diyen KKTC’nin dünyadan izole durumu da ‘Ada’nın tek hakimi’ gibi davranan Rum Kesimi’nin tuzu kuru tavırları da sürüyor. Küresel ekonomik kriz, KKTC’de 10 kat fazla hissediliyor. Ankara’dan KKTC’ye gönderilen paralar konusunda tek söz sahibi olan Başbakan Tayyip Erdoğan’ın, KKTC’deki memurların maaşından yakınmaya başlaması, Ada’daki ekonomik tablonun daha da kötüleşeceğini, tasarruf tedbirlerinin daha çok can yakacağını gösteriyor. KKTC’deki ‘kemer sıkma’ politikalarının etkileri arttıkça da Kıbrıslı Türkler, “Talat’ı gönderip Eroğlu’nu tercih ettik diye AK Parti bizi açıklıkla terbiye ediyor” diye isyan edebilir. Bu ahval ve şerait (durum ve koşullar) içinde, KKTC Başbakanı bozulan makam aracını parasızlıktan tamir ettiremezken, KKTC’li bir işadama krallara layık olanaklar sunarak Lopez’i, o olmayınca da Shakira’yı otelinin açılışına getirerek KKTC’yi dünyanın gözünde meşrulaştırmaya çalışıyor. Bazı siyasiler ile bizim magazin matbuatı da bu girişimi KKTC için bir ‘umut kapısı’ olarak pazarlayabiliyor. KKTC’yi kurtarmak için J’LO’nun kalçalarından medet umanlara, Halide İncekara’nın “Kalçalar değil beyinler çağırılısın” telkinini hatırlatmaktan başka çaremiz yok.